

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 21. júna 2017*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti — Nariadenie č. 562/2006 — Kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) — Články 20 a 21 — Prekračovanie vnútorných hraníc — Kontroly v rámci územia — Vnútroštátna právna úprava umožňujúca kontroly s cieľom zistiť totožnosť zadržaných osôb v oblasti 30 kilometrov od spoločnej hranice s inými štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda — Možnosť kontroly bez ohľadu na správanie dotknutej osoby alebo existenciu osobitných okolností — Vnútroštátna právna úprava umožňujúca určité opatrenia kontroly osôb na železničných staniciach“

Vo veci C-9/16,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Amtsgericht Kehl (Okresný súd Kehl, Nemecko) z 21. decembra 2015 a doručený Súdnemu dvoru 7. januára 2016, ktorý súvisí s trestným konaním proti

A,

za účasti:

Staatsanwaltschaft Offenburg,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predsedníčka prvej komory R. Silva de Lapuerta, sudcovia E. Regan (spravodajca), J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev a S. Rodin,

generálny advokát: M. Wathelet,

tajomník: I. Illéssy, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 17. novembra 2016,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a J. Möller, splnomocnení zástupcovia,
- česká vláda, v zastúpení: J. Vláčil a M. Smolek, splnomocnení zástupcovia,
- grécka vláda, v zastúpení: T. Papadopoulou, splnomocnená zástupkyňa,
- švajčiarska vláda, v zastúpení: R. Balzaretta, splnomocnený zástupca,

* Jazyk konania: nemčina.

— Európska komisia, v zastúpení: C. Cattabriga a G. Wils, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 67 ods. 2 ZFEÚ, ako aj článkov 20 a 21 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) (Ú. v. EÚ L 105, 2006, s. 1), zmeneného a doplneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 610/2013 z 26. júna 2013 (Ú. v. EÚ L 182, 2013, s. 1) (ďalej len „nariadenie č. 562/2006“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci trestného konania začatého proti A, nemeckému štátnemu príslušníkovi, ktorý bol obvinený z trestných skutkov v zmysle nemeckej právnej úpravy o omamných a psychotropných látkach, ako aj z kladenia odporu verejnému činiteľovi.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Podľa preambuly protokolu (č. 19) o schengenskom acquis začlenenom do rámca Európskej únie, pripojeného k Lisabonskej zmluve (Ú. v. EÚ C 83, 2010, s. 290):

„Vysoké zmluvné strany,

berúc na vedomie, že dohody o postupnom zrušení kontrol na vnútorných hraniciach podpísané niektorými členskými štátmi Európskej únie v Schengene 14. júna 1985 a 19. júna 1990, ako aj s nimi spojené dohody a pravidlá prijaté na základe týchto dohôd, boli začlenené do rámca Európskej únie Amsterdamskou zmluvou z 2. októbra 1997,

želajúc si zachovať schengenské acquis tak, ako sa vyvíjalo od nadobudnutia platnosti Amsterdamskej zmluvy, a vyvíjať toto acquis tak, aby sa tým prispelo k dosiahnutiu cieľa poskytnúť občanom Únie priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti bez vnútorných hraníc,

...

sa dohodli na týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o fungovaní Európskej únie“.

- 4 Článok 2 tohto protokolu uvádza:

„Schengenské acquis sa uplatňuje v členských štátoch uvedených v článku 1 bez toho, aby bol dotknutý článok 3 Aktu o pristúpení zo 16. apríla 2003 a článok 4 Aktu o pristúpení z 25. apríla 2005. Rada nahrádza Výkonný výbor zriadený schengenskými dohodami.“

5 Súčasťou uvedeného *acquis* je najmä Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov hospodárskej únie Beneluxu, Nemeckej spolkovej republiky a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach (Ú. v. ES L 239, 2000, s. 19; Mim. vyd. 19/002, s. 9) podpísaný v Schengene (Luxembursko) 19. júna 1990 (ďalej len „DVSD“), ktorého článok 2 sa týkal prekračovania vnútorných hraníc.

6 Podľa článku 2 ods. 1 až 3 DVSD:

„1. Vnútorné hranice môžu byť prekročené bez kontroly osôb na ktoromkoľvek mieste.

2. Pokiaľ to vyžaduje verejný poriadok alebo verejná bezpečnosť, môže zmluvná strana po konzultácii s ostatnými zmluvnými stranami rozhodnúť, aby sa počas určitého časovo vymedzeného obdobia podľa okolností vykonávali na vnútorných hraniciach vnútroštátne hraničné kontroly. Ak vyžaduje verejný poriadok alebo verejná bezpečnosť okamžité konanie, urobí dotyčná zmluvná strana potrebné opatrenia a čo možno najskôr o tom informuje ostatné zmluvné strany.

3. Vykonávanie ustanovení článku 22 a výkon policajných právomocí prostredníctvom orgánov zmluvnej strany, ktoré sú podľa vnútroštátneho práva príslušné na celom území tejto zmluvnej strany, ako aj povinnosti vyplývajúce z práva tejto zmluvnej strany týkajúce sa vlastníctva, nosenia a predkladania dokladov a potvrdení, zostávajú zrušením kontrol osôb na vnútorných hraniciach nedotknuté.“

7 Článok 2 DVSD bol zrušený od 13. októbra 2006 v súlade s článkom 39 ods. 1 nariadenia č. 562/2006.

8 Podľa článku 2 bodov 9 až 11 tohto nariadenia:

„Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

...

9. ‚kontrola hraníc‘ je činnosť vykonávaná na hraniciach na účely tohto nariadenia a v súlade s ním, výlučne v nadväznosti na úmysel prekročiť takúto hranicu alebo na prekročenie takejto hranice bez ohľadu na akýkoľvek iný úmysel, ktorá zahŕňa hraničné kontroly a hraničný dozor;

10. ‚hraničné kontroly‘ sú kontroly vykonávané na hraničných priechodoch, aby sa osobám, vrátane ich dopravných prostriedkov a predmetov v ich držbe, mohol povoliť vstup na územie členských štátov, alebo aby smeli toto územie opustiť;

11. ‚hraničný dozor‘ je sledovanie hraníc mimo hraničných priechodov a sledovanie hraničných priechodov mimo stanovených otváracích hodín s cieľom zabrániť osobám, aby sa vyhýbali hraničným kontrolám.“

9 Článok 20 nariadenia č. 562/2006 s názvom „Prekračovanie vnútorných hraníc“ uvádza:

„Vnútorné hranice možno prekročiť v ktoromkoľvek bode bez toho, aby sa vykonala hraničná kontrola osôb bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť.“

10 Článok 21 tohto nariadenia s názvom „Kontroly v rámci územia“ stanovuje:

„Zrušenie kontroly vnútorných hraníc neovplyvní:

- a) výkon policajných právomocí príslušnými orgánmi členských štátov podľa vnútroštátneho práva, pokiaľ nemá výkon týchto právomocí rovnaký účinok ako hraničné kontroly; toto platí aj v pohraničných oblastiach. V zmysle prvej vety sa výkon policajných právomocí nemôže považovať za rovnocenný výkonu hraničných kontrol, najmä keď policajné opatrenia:
 - i) nemajú za cieľ kontrolu hraníc;
 - ii) zakladajú sa na všeobecných policajných informáciách a skúsenostiach vo vzťahu k možným ohrozeniam verejnej bezpečnosti a ich cieľom je predovšetkým boj proti cezhraničnej kriminalite;
 - iii) pripravujú a vykonávajú sa spôsobom, ktorý sa zreteľne odlišuje od systematických kontrol osôb na vonkajších hraniciach;
 - iv) vykonávajú sa na základe náhodných kontrol;

...

- c) možnosť členského štátu v súlade s právnym poriadkom zabezpečiť povinnosť mať pri sebe potvrdenia a doklady alebo byť ich držiteľom;
- d) možnosť členského štátu v právnom poriadku uložiť štátnym príslušníkom tretej krajiny povinnosť nahlásiť svoju prítomnosť na jeho území podľa článku 22 [DVSD].“

Nemecké právo

Zákon o spolkovej polícii

11 V oddiele 1 Gesetz über die Bundespolizei (zákon o spolkovej polícii) z 19. októbra 1994 (BGBl. 1994 I, s. 2978, ďalej len „BPolG“) nazvanom „Úlohy a zaradenie“ sa nachádza § 2, ktorý nesie názov „Ochrana hraníc“ a stanovuje:

„1) Spolková polícia je poverená ochranou spolkového územia prostredníctvom policajného dohľadu na hraniciach (ochrana hraníc) okrem prípadu, že spolková krajina po dohode so spolkovým štátom plní úlohy hraničnej polície svojimi vlastnými prostriedkami.

2) Ochrana hraníc zahŕňa:

- 1. policajný dohľad na hraniciach,
- 2. policajnú kontrolu prechádzania hranice, vrátane
 - a) kontroly dokladov umožňujúcich prekročiť hranicu a práva prekročiť hranicu,
 - b) vyhľadávania na hraniciach,
 - c) predchádzania ohrozeniu,
- 3. v pásme siahajúcom až 30 kilometrov za hranicu a 50 kilometrov za morskú hranicu predchádzanie možnému ohrozeniu bezpečnosti hraníc.

Spolkové ministerstvo vnútra je oprávnené na účely zaistenia bezpečnosti hraničného pásma rozšíriť pásmo za morskou hranicou definované v prvej vete bode 3 prostredníctvom dekrétu so súhlasom Spolkovej rady, pokiaľ to vyžaduje hraničný dohľad v nemeckej pobrežnej oblasti. V dekréte musí byť presne vymedzená línia ohraničujúca rozšírené hraničné pásmo. Pokiaľ ide o morskú hranicu, táto zóna nesmie byť širšia ako 80 kilometrov.

- 3) dohoda uvedená v odseku 1 musí mať formu písomnej dohody uzavretej medzi spolkovým ministerstvom vnútra a dotknutou spolkovou krajinou a uverejnená v *Bundesanzeiger* [nemecký úradný vestník]. Dohoda musí upravovať podmienky spolupráce medzi spolkovou políciou a políciou spolkovej krajiny.
- 4) Ak polícia spolkovej krajiny zabezpečuje úlohy uvedené v odseku 1 svojimi vlastnými prostriedkami, na výkon týchto úloh sa vzťahujú právne predpisy uplatniteľné pre políciu spolkovej krajiny.“
- 12 V danom oddiele 1 sa nachádza aj § 3 uvedeného zákona, ktorý má názov „Železničná polícia“ a vo svojom odseku 1 stanovuje:
- „Spolková polícia je v rámci areálov spolkových železníc zodpovedná za predchádzanie ohrozenia verejnej bezpečnosti alebo verejného poriadku,
1. ktoré sa týka používateľov, zariadení alebo prevádzky železníc, alebo
 2. ku ktorému dôjde pri prevádzke vlakov alebo železničných zariadení.“
- 13 V tom istom oddiele 1 sa nachádza aj § 12 BPolG s názvom „Stíhanie trestných činov“, ktorý vo svojom odseku 1 uvádza:
- „Spolková polícia vykonáva policajné úlohy v oblasti trestných stíhaní (§§ 161 a 163 trestného poriadku), pokiaľ existuje predpoklad, že došlo k spáchaniu trestného činu (§ 12 ods. 2 trestného zákonníka), ktorý
1. sa týka bezpečnosti hraníc alebo vykonávania úloh uvedených v § 2,
 2. je predmetom stíhania podľa ustanovení zákona o cestovnom pase, zákona o pobyte alebo azylového zákona, pokiaľ bol tento trestný čin spáchaný z dôvodu prekročenia hranice alebo v priamej súvislosti s týmto prekročením,
 3. je nevyhnutne spojený s prekročením hranice prostredníctvom úskoku, hrozieb, násillia alebo iným nelegálnym spôsobom, pokiaľ bol trestný čin zistený pri hraničnej kontrole,
 4. umožňuje prechod tovaru cez hranicu bez úradného povolenia, ktorý naplňa zákonnú skutkovú podstatu trestného ustanovenia, pokiaľ bola spolková polícia zákonom alebo na základe zákona poverená vykonávať dohľad nad zákazom prechodu tovaru,
- ...“
- 14 V oddiele 2 BPolG, ktorý má názov „Právomoci“, pododdiel 2 časti 1 sa nachádza § 22 tohto zákona, ktorý je nazvaný „Vypočutie a povinnosť poskytnúť informácie“ a v odsekoch 1 a 1a uvádza:
- „1) Spolková polícia môže vypočuť osobu, ak skutkové okolnosti umožňujú predpokladať, že táto osoba môže poskytnúť informácie relevantné pre výkon úlohy spolkovej polície. Na účely vypočutia je možno osobu zastaviť. Na požiadanie je osoba povinná s cieľom kontroly predložiť doklady totožnosti, ktoré má pri sebe.
- 1a) Na účely zabránenia alebo zamedzenia nedovoleného vstupu na územie Spolkovej republiky Nemecko môže spolková polícia vo vlakoch a v areáloch spolkových železníc (§ 3), ak na základe poznatkov o situácii alebo skúseností hraničnej polície možno predpokladať, že sa použijú na nedovolený vstup, ako aj v zariadení slúžiacom na leteckú dopravu alebo v areáloch civilného letiska

(§ 4) krátkodobo zastaviť každú osobu, klásť jej otázky a požiadať ju, aby predložila s cieľom kontroly doklady totožnosti, ktoré má pri sebe, alebo doklady nevyhnutné na prekročenie hranice, a prezrieť predmety, ktoré preváža.“

15 V tom istom oddiele 2 pododdiele 2 časti 1 sa nachádza § 23 uvedeného zákona, ktorý má názov „Zistenie totožnosti a kontrola dokladov“ a jeho odseky 1 a 3 znejú:

„1) Spolková polícia môže kontrolovať totožnosť osoby

1. s cieľom predchádzať nebezpečenstvu,

2. pri policajnej kontrole prechodu cez hranicu,

3. v pohraničnom pásme širokom až tridsať kilometrov za hranicou s cieľom zabrániť alebo zamedziť nedovolenému vstupu na spolkové územie alebo predísť trestným činom v zmysle § 12 ods. 1 bodov 1 až 4,

4. ak je osoba prítomná v služobnej miestnosti spolkovej polície (§ 1 ods. 3), v zariadení alebo objekte spolkových železníc (§ 3), v letiskových zariadeniach určených na leteckú dopravu (§ 4), v sídle ústavného orgánu alebo spolkového ministerstva (§ 5), v mieste hraničného prechodu (§ 61) alebo v bezprostrednej blízkosti týchto zariadení, a skutkové okolnosti umožňujú predpokladať, že tam môže dôjsť k spáchaniu trestných činov, v dôsledku ktorých sú priamo ohrozené osoby, ktoré sa nachádzajú v týchto zariadeniach alebo v ich blízkosti, prípadne samotné tieto zariadenia, a zistenie totožnosti je nevyhnutné z dôvodu existujúceho nebezpečenstva alebo údajov týkajúcich sa danej osoby, alebo

5. na ochranu osobných práv.

...

3) Na účely zistenia totožnosti môže spolková polícia prijať nevyhnutné opatrenia. Najmä môže dotknutú osobu zastaviť, klásť jej otázky týkajúce sa jej totožnosti a vyžadovať, aby jej predložila na kontrolu svoje doklady totožnosti. Pri policajnej kontrole prechodu cez hranice môže spolková polícia takisto vyžadovať, aby dotknutá osoba predložila doklady potrebné na prekročenie hranice. Dotknutú osobu možno zadržať a odvieť na policajnú stanicu, ak jej totožnosť alebo právo prekročiť hranicu nemožno preukázať iným spôsobom alebo len za cenu vážnych ťažkostí. Za podmienok uvedených v štvrtej vete možno dotknutú osobu alebo veci, ktoré prepravuje, prehľadať na účely nájdenia predmetov slúžiacich na určenie jej totožnosti.

...“

Trestný zákonník

16 Podľa § 113 ods. 1 Strafgesetzbuch (Trestný zákonník, BGBl 1998 I, s. 3322) sa trestom odňatia slobody v trvaní do troch rokov alebo peňažným trestom potrestá ten, kto verejnému činiteľovi alebo vojakovi nemeckých ozbrojených síl, ktorý je poverený vykonaním zákonov, nariadení, rozsudkov, uznesení súdov alebo vyhlášok, pri uskutočňovaní daného služobného úkonu násilne alebo s hrozbou násilia kladie odpor alebo ho pri tom násilne napadne.

17 Podľa ods. 3 tohto § 113 čin nie je trestný, ak je služobný úkon protiprávny.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 18 Dňa 1. apríla 2014 vstúpil A ako chodec cez Pont de l'Europe zo Štrasburgu (Francúzsko) do Kehl (Nemecko) a smeroval k asi 500 metrov vzdialenej železničnej stanici Deutsche Bahn AG.
- 19 V priestore pred stanicou ho sledovali dvaja príslušníci hliadky nemeckej spolkovej polície. Na základe § 23 ods. 1 bodu 3 BPolG títo príslušníci podrobili A kontrole totožnosti.
- 20 Vzhľadom na to, že A sa tejto kontrole násilím bránil, bol obvinený z kladenia odporu verejnému činiteľovi podľa § 113 ods. 1 trestného zákonníka.
- 21 Amtsgericht Kehl (Okresný súd Kehl, Nemecko) dospel k záveru, že trestný čin kladenia odporu verejnému činiteľovi bol preukázaný a A mal byť uložený trest, keďže konanie príslušníkov polície pri výkone ich funkcie bolo oprávnené. Tento súd zastáva názor, že na základe § 23 ods. 1 bodu 3 alebo § 22 ods. 1a BPolG bolo podrobenie A kontrole totožnosti zo strany príslušníkov spolkovej polície prípustné.
- 22 Vnútroštátny súd však má pochybnosti, pokiaľ ide o zlučiteľnosť týchto ustanovení s právom Únie, ktoré sa uplatňuje prednostne. V tejto súvislosti odkazuje na rozsudok z 22. júna 2010, Melki a Abdeli (C-188/10 a C-189/10, EU:C:2010:363). Podľa uvedeného súdu, ak by boli tieto pochybnosti dôvodné, pokus A prostredníctvom násilia klásť odpor pri kontrole totožnosti by nebolo možné potrestať podľa § 113 trestného zákonníka.
- 23 Za týchto podmienok Amtsgericht Kehl (Okresný súd Kehl) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. Majú sa článok 67 ods. 2 ZFEÚ, ako aj články 20 a 21 nariadenia [č. 562/2006], alebo iné ustanovenia práva... Únie vykladať v tom zmysle, že bránia takej vnútroštátnej právnej úprave, ktorá policajným orgánom príslušného členského štátu zveruje právomoc, aby v pásme širokom až 30 kilometrov od štátnej hranice medzi týmto členským štátom a zmluvnými štátmi [DVSD], na účely zabránenia alebo zamedzenia nedovoleného vstupu na územie tohto členského štátu alebo na účely prevencie pred určitými trestnými činmi, ktoré smerujú proti bezpečnosti hraníc alebo výkonu ochrany hraníc alebo sú spáchané v súvislosti s prekročením hraníc, zisťovali totožnosť každej osoby bez ohľadu na jej správanie a na existenciu mimoriadnych okolností, bez toho, aby boli podľa článku 23 a nasl. [nariadenia č. 562/2006] dočasne znovu obnovené hraničné kontroly na dotknutej vnútornej hranici?

2. Majú sa článok 67 ods. 2 ZFEÚ, ako aj články 20 a 21 nariadenia [č. 562/2006], alebo iné ustanovenia práva... Únie vykladať v tom zmysle, že bránia takej vnútroštátnej právnej úprave, ktorá policajným orgánom príslušného členského štátu zveruje právomoc, aby na účely zabránenia alebo zamedzenia nedovoleného vstupu na územie tohto členského štátu vo vlakoch a v areáloch železníc tohto členského štátu krátkodobo zastavili každú osobu, kládli jej otázky a požiadali ju, aby s cieľom kontroly predložila doklady totožnosti alebo doklady umožňujúce prekročiť hranicu, a prezreli predmety, ktoré prepravuje, ak na základe poznatkov o situácii alebo skúsenosti hraničnej polície možno predpokladať, že uvedené vlaky alebo areály železníc sa využívajú na nedovolený vstup na územie a tento vstup sa uskutočňuje zo zmluvného štátu [DVSD], bez toho, aby podľa článku 23 a nasl. [nariadenia č. 562/2006] boli dočasne znovu obnovené hraničné kontroly na dotknutej vnútornej hranici?“

O prejudiciálnych otázkach

O prípustnosti

- 24 Nemecká vláda poukazuje na neprípustnosť prejudiciálnych otázok, pričom na pojednávaní uviedla, že aj keby Súdny dvor na položené otázky odpovedal kladne a kontrola sporná vo veci samej by teda bola v rozpore s článkami 20 a 21 nariadenia č. 562/2006, táto odpoveď by nemala vplyv na oprávnenosť konania nemeckej polície. Preto podľa tejto vlády nie sú položené otázky relevantné.
- 25 V tejto súvislosti je opodstatnené uviesť, že vnútroštátny súd vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania uvádza, že odpoveď na položené otázky považuje za nevyhnutnú na to, aby mohol rozhodnúť, či je potrebné uložiť obžalovanému trest za kladenie odporu verejnemu činiteľovi na základe dotknutého vnútroštátneho práva, najmä § 113 ods. 1 trestného zákonníka. Tento súd vychádza z výkladu vnútroštátneho práva, podľa ktorého za predpokladu, že sa dotknutá kontrola totožnosti vykoná bez právneho základu vzhľadom na to, že vnútroštátne ustanovenia, na základe ktorých konal daný verejný činiteľ, boli označené za ustanovenia v rozpore s právom Únie, obžalovanému nemožno uložiť trest za kladenie odporu verejnemu činiteľovi na základe § 113 ods. 1 trestného zákonníka.
- 26 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry pri otázkach týkajúcich sa výkladu práva Únie položených vnútroštátnym súdom v rámci právnej úpravy a skutkových okolností, ktoré tento súd vymedzí na svoju vlastnú zodpovednosť a ktorých správnosť Súdneho dvoru neprináleží preverovať, platí prezumpcia relevantnosti. Odmietnutie Súdneho dvora rozhodnúť o návrhu na začatie prejudiciálneho konania podanom vnútroštátnym súdom je možné len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá nijakú súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, ak ide o hypotetický problém alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými a právnymi podkladmi potrebnými na užitočnú odpoveď na položené otázky (pozri rozsudky z 22. decembra 2008, *Regie Networks*, C-333/07, EU:C:2008:764, bod 46; z 8. septembra 2009, *Budějovický Budvar*, C-478/07, EU:C:2009:521, bod 63, ako aj z 22. júna 2010, *Melki a Abdeli*, C-188/10 a C-189/10, EU:C:2010:363, bod 27).
- 27 Preto je v prejednávanej veci potrebné, aby napriek pochybnostiam, ktoré v tejto súvislosti vyjadrila nemecká vláda, považoval Súdny dvor za preukázané skutkové a právne okolnosti, ktoré uviedol vnútroštátny súd. Vo svetle týchto okolností však nemožno vylúčiť, že odpoveď Súdneho dvora na otázky týkajúce sa výkladu článku 67 ZFEÚ, ako aj článkov 20 a 21 nariadenia č. 562/2006 umožní vnútroštátnemu súdu vyriešiť spor vo veci samej.
- 28 Za týchto podmienok musí byť návrh na začatie prejudiciálneho konania vyhlásený za prípustný.

O prvej otázke

- 29 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 67 ods. 2 ZFEÚ, ako aj články 20 a 21 nariadenia č. 562/2006 majú vykladať v tom zmysle, že im odporuje vnútroštátna právna úprava, ako je úprava dotknutá vo veci samej, ktorá policajným orgánom príslušného členského štátu zveruje právomoc, aby v pásme širokom až 30 kilometrov od štátnej hranice medzi týmto členským štátom a zmluvnými štátmi DVSD, na účely zabránenia alebo zamedzenia nedovoleného vstupu na územie tohto členského štátu alebo na účely prevencie pred určitými trestnými činmi, ktoré smerujú proti bezpečnosti hraníc alebo výkonu ochrany hraníc alebo sú spáchané v súvislosti s prekročením hraníc, zisťovali totožnosť každej osoby bez ohľadu na jej správanie a na existenciu mimoriadnych okolností, bez toho, aby boli podľa článku 23 až 26 nariadenia č. 562/2006 dočasne znovu obnovené hraničné kontroly na dotknutej vnútornej hranici.

- 30 Na úvod je potrebné pripomenúť, že článok 67 ods. 2 ZFEÚ, ktorý je súčasťou hlavy V Zmluvy o FEÚ týkajúcej sa priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti stanovuje, že Únia zabezpečuje absenciu kontrol osôb na vnútorných hraniciach. Článok 77 ods. 1 písm. a) ZFEÚ stanovuje, že Únia tvorí politiku s cieľom zabezpečiť absenciu akýchkoľvek kontrol osôb bez ohľadu na štátnu príslušnosť pri prekročení týchto hraníc (rozsudok z 19. júla 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, bod 48).
- 31 Ako vyplýva z odôvodnenia 1 nariadenia č. 562/2006, zrušenie kontroly vnútorných hraníc predstavuje súčasť cieľa Únie vytvoriť oblasť bez vnútorných hraníc, v ktorej sa zabezpečí voľný pohyb osôb tak, ako stanovuje článok 26 ZFEÚ (rozsudok z 19. júla 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, bod 49).
- 32 Článok 20 tohto nariadenia stanovuje, že vnútorné hranice možno prekročiť v ktoromkoľvek bode bez toho, aby sa vykonala hraničná kontrola osôb bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť. Podľa článku 2 bodu 10 uvedeného nariadenia sa „hraničné kontroly“ chápu ako kontroly vykonávané na hraničných priechodoch, aby sa osobám mohol povoliť vstup na územie členských štátov alebo aby smeli toto územie opustiť (rozsudky z 22. júna 2010, Melki a Abdeli, C-188/10 a C-189/10, EU:C:2010:363, bod 67, ako aj z 19. júla 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, bod 51).
- 33 Článok 72 ZFEÚ stanovuje, že hlavou V Zmluvy o FEÚ nie je dotknutý výkon právomocí členských štátov vo veci udržiavania verejného poriadku a zabezpečovania vnútornej bezpečnosti (rozsudok z 19. júla 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, bod 52).
- 34 Článok 21 písm. a) nariadenia č. 562/2006 v tejto súvislosti stanovuje, že zrušenie kontroly vnútorných hraníc neovplyvní výkon policajných právomocí príslušnými orgánmi členských štátov podľa ich vnútroštátneho práva, pokiaľ nemá výkon týchto právomocí rovnaký účinok ako hraničné kontroly, a že toto platí aj v pohraničných oblastiach (rozsudky z 22. júna 2010, Melki a Abdeli, C-188/10 a C-189/10, EU:C:2010:363, bod 69, ako aj z 19. júla 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, bod 53).
- 35 Podľa druhej vety tohto ustanovenia sa výkon policajných právomocí nemôže považovať za rovnocenný výkonu hraničných kontrol najmä vtedy, keď policajné opatrenia nemajú za cieľ kontrolu hraníc, zakladajú sa na všeobecných policajných informáciách a skúsenostiach vo vzťahu k možným ohrozeniam verejnej bezpečnosti a ich cieľom je predovšetkým boj proti cezhraničnej kriminalite, pripravujú a vykonávajú sa spôsobom, ktorý sa zreteľne odlišuje od systematických kontrol osôb na vonkajších hraniciach, a vykonávajú sa na základe náhodných kontrol (rozsudky z 22. júna 2010, Melki a Abdeli, C-188/10 a C-189/10, EU:C:2010:363, bod 70, ako aj z 19. júla 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, bod 54).
- 36 Možnosť členského štátu stanoviť vinnosť mať pri sebe potvrdenia a doklady alebo byť ich držiteľom vo svojom vnútroštátnom práve nie je podľa článku 21 písm. c) nariadenia č. 562/2006 zrušením ochrany vnútorných hraníc dotknutá (rozsudok z 19. júla 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, bod 63 a citovaná judikatúra).
- 37 Za týchto podmienok dodržiavanie práva Únie a najmä článkov 20 a 21 nariadenia č. 562/2006 musí byť zabezpečené stanovením a dodržiavaním regulačného rámca, ktorý zaručí, že praktický výkon právomoci spočívajúcej vo vykonávaní kontrol totožnosti nemôže mať účinok rovnocenný hraničným kontrolám (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. júla 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, bod 68).
- 38 Konkrétne v prípade predpokladu, že existuje účinok rovnocenný hraničným kontrolám, by však súlad týchto kontrol s článkom 21 písm. a) nariadenia č. 562/2006 mali zabezpečiť spresnenia a obmedzenia stanovujúce medze praktického výkonu policajných právomocí priznaných členským štátom, pričom tieto medze by mali byť spôsobilé zabrániť takému rovnocennému účinku (pozri rozsudok z 19. júla 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, bod 70 a citovanú judikatúru).

- 39 V tejto súvislosti vnútroštátne právne predpisy zverujúce policajným orgánom právomoc vykonávať kontroly totožnosti, ktoré sú jednak obmedzené na oblasť okolo hraníc tohto členského štátu s inými členskými štátmi, jednak nezávisia od správania kontrolovanej osoby a osobitných okolností zakladajúcich riziko narušenia verejného poriadku, musia najmä riadiť voľnú úvahu, ktorou tieto orgány disponujú v rámci využitia uvedenej právomoci v praxi (rozsudok z 22. júna 2010, Melki a Abdeli, C-188/10 a C-189/10, EU:C:2010:363, bod 74).
- 40 Súdny dvor takisto zdôraznil, že čím viac je nepriamych dôkazov o existencii možného rovnocenného účinku v zmysle článku 21 písm. a) nariadenia č. 562/2006 vyplývajúcich z cieľa sledovaného kontrolami vykonávanými v pohraničnej oblasti, z územného rozsahu pôsobnosti týchto kontrol a z existencie základu uvedených kontrol, ktorý je odlišný od základu kontrol vykonávaných vo zvyšnej časti územia dotknutého členského štátu, tým prísnejšie musia byť spresnenia a obmedzenia podmieňujúce výkon policajnej právomoci členských štátov v pohraničnej oblasti a tým prísnejšie sa musia dodržiavať, aby nebolo ohrozené dosiahnutie cieľa spočívajúceho v zrušení kontrol vnútorných hraníc uvedeného v článku 3 ods. 2 ZEÚ, článku 26 ods. 2 ZFEÚ a článku 67 ods. 1 ZFEÚ a stanoveného v článku 20 nariadenia č. 562/2006 (rozsudok z 19. júla 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, bod 75).
- 41 Napokon vyžadované medze by mali byť dostatočne presné a podrobné, aby tak potreba kontrol, ako aj konkrétne povolené kontrolné opatrenia mohli byť samy osebe predmetom kontrol (rozsudok z 19. júla 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, bod 76).
- 42 V prvom rade, pokiaľ ide o také kontroly, aké stanovuje § 23 ods. 1 bod 3 BPolG, na ktorý odkazuje vnútroštátny súd vo svojej prvej prejudiciálnej otázke, treba konštatovať, že tieto kontroly sa nevykonávajú „na hraniciach“ alebo v čase prekročenia hranice, ale na vnútroštátnom území. Okrem toho zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že kontrola dotknutá vo veci samej sa uskutočnila na stanici Deutsche Bahn v Kehli, ktorá sa nachádza asi 500 metrov od vnútornej hranice medzi Nemeckom a Francúzskom.
- 43 Uvedené kontroly teda predstavujú kontroly v rámci územia členského štátu, ktoré upravuje článok 21 nariadenia č. 562/2006 (pozri v tomto zmysle rozsudky z 22. júna 2010, Melki a Abdeli, C-188/10 a C-189/10, EU:C:2010:363, bod 68, ako aj z 19. júla 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, bod 56).
- 44 V druhom rade, pokiaľ ide o cieľ sledovaný nemeckou právnou úpravou, ktorá upravuje kontroly v § 23 ods. 1 bode 3 BPolG, z informácií predložených Súdnemu dvoru vyplýva, že je úlohou vnútroštátneho súdu, aby overil, že ciele sledované kontrolami upravenými v tomto ustanovení sa v určitých základných bodoch odlišujú od cieľov sledovaných hraničnými kontrolami v zmysle článku 2 bodu 10 nariadenia č. 562/2006.
- 45 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa tohto posledného uvedeného ustanovenia pojem „hraničné kontroly“ označuje kontroly vykonávané na hraničných priechodoch, aby sa osobám mohol povoliť vstup na územie členských štátov alebo aby smeli toto územie opustiť.
- 46 Cieľom kontrol totožnosti a dokladov, ktoré sú upravené v § 23 ods. 1 bode 3 BPolG je nielen zamedziť alebo zabrániť nedovolenému vstupu na nemecké územie, ale aj predchádzať trestným činom uvedeným v § 12 bodoch 1 až 4 BPolG. Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že toto ustanovenie sa týka najmä trestných činov ohrozujúcich bezpečnosť hraníc, ako aj trestných činov, o ktorých sa predpokladá, že boli spáchané prekročením hranice a že sú v rozpore s ustanoveniami zákona o cestovnom pase, zákona o pobyte alebo azylového zákona.
- 47 Skutočnosť, že cieľom kontrol podľa § 23 ods. 1 bodu 3 BPolG je zamedziť alebo zabrániť nedovolenému vstupu na územie Spolkovej republiky Nemecko alebo predchádzať trestným činom, akými sú trestné činy smerujúce proti bezpečnosti hraníc alebo plneniu úloh spolkovej polície, zatiaľ čo

článok 21 písm. a) nariadenia č. 562/2006 výslovne nesleduje tento cieľ, neznamená, že cieľ kontrol na hraniciach je v rozpore s uvedeným článkom 21 písm. a) bodom i) (pozri analogicky rozsudok z 19. júla 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, bod 64).

- 48 Na jednej strane článok 21 písm. a) nariadenia č. 562/2006 nestanovuje ani taxatívny zoznam podmienok, ktoré musia spĺňať policajné opatrenia na to, aby sa ich účinok nepovažoval za rovnocenný hraničným kontrolám, ani taxatívny zoznam cieľov, ktoré môžu tieto policajné opatrenia sledovať. Tento výklad potvrdzuje použitie výrazov „najmä“ v článku 21 písm. a) druhej vete nariadenia č. 562/2006 a „predovšetkým“ v tomto článku 21 písm. a) bode ii) (rozsudok z 19. júla 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, bod 65).
- 49 Na druhej strane ani článok 79 ods. 1 a ods. 2 písm. c) ZFEÚ – ktorý stanovuje, že Únia tvorí spoločnú prisťahovaleckú politiku s cieľom zabezpečiť okrem iného predchádzanie nelegálnemu prisťahovalectvu a nelegálnemu pobytu – ani nariadenie č. 562/2006 nevyklúčujú právomoc členských štátov v oblasti boja proti nelegálnemu prisťahovalectvu a nelegálnemu pobytu, aj keď je jasné, že členské štáty musia upraviť svoje právne predpisy v tejto oblasti tak, aby bolo zaistené dodržiavanie práva Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. decembra 2011, Achughabian, C-329/11, EU:C:2011:807, body 30 a 33).
- 50 Ustanovenia článku 21 písm. a) až d) nariadenia č. 562/2006, ako aj znenie článku 72 ZFEÚ totiž potvrdzujú, že zrušením kontrol vnútorných hraníc neboli dotknuté právomoci členských štátov v oblasti udržiavania verejného poriadku a zabezpečovania vnútornej bezpečnosti (rozsudok z 19. júla 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, bod 66).
- 51 Z toho vyplýva, že cieľ zabrániť alebo zamedziť nedovolenému vstupu na územie Spolkovej republiky Nemecko alebo predchádzať určitým trestným činom podľa § 23 ods. 1 bodu 3 BPolG sám osebe neznamená, že kontroly vykonávané podľa tohto ustanovenia majú účinok rovnocenný hraničným kontrolám, ktorý je zakázaný článkom 21 písm. a) nariadenia č. 562/2006.
- 52 V treťom rade, pokiaľ ide o to, či výkon právomoci v oblasti kontrol, ktorý v prejednávanej veci priznáva § 23 ods. 1 bod 3 BPolG, má rovnocenný účinok v zmysle článku 21 písm. a) nariadenia č. 562/2006, treba pripomenúť, že skutočnosť, že územná pôsobnosť uvedených právomocí je obmedzená na pohraničnú oblasť, nestačí sama osebe na konštatovanie daného rovnocenného účinku. Prvá veta tohto posledného uvedeného ustanovenia totiž výslovne odkazuje na výkon policajných právomocí príslušnými orgánmi členského štátu podľa vnútroštátneho práva, a to aj v pohraničných oblastiach (pozri analogicky rozsudky z 22. júna 2010, Melki a Abdeli, C-188/10 a C-189/10, EU:C:2010:363, bod 72, ako aj z 19. júla 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, bod 69).
- 53 Pokiaľ ide o územný rozsah pôsobnosti, kontroly uvedené v § 23 ods. 1 bode 3 BPolG podliehajú osobitným pravidlám v porovnaní s ostatnými ustanoveniami tohto § 23, čo je okolnosť, ktorá by mohla sama osebe predstavovať nepriamy dôkaz o existencii takého rovnocenného účinku (pozri analogicky rozsudok z 22. júna 2010, Melki a Abdeli, C-188/10 a C-189/10, EU:C:2010:363, bod 72).
- 54 V tejto súvislosti z rozhodnutia vnútroštátneho súdu nevyplýva, že kontroly, ktoré upravuje § 23 ods. 1 bod 3 BPolG, sa vykonávajú na základe poznatkov o situácii alebo skúseností polície, ako to stanovuje článok 21 písm. a) bod ii) nariadenia č. 562/2006.
- 55 Preto sa zdá, že uvedené kontroly sú povolené bez ohľadu na správanie dotknutej osoby a okolnosti, ktoré zakladajú riziko narušenia verejného poriadku.
- 56 Okrem toho zo spisu predloženého Súdnemu dvoru nevyplýva, že kontroly stanovené v § 23 ods. 1 bode 3 BPolG sa v súlade s článkom 21 písm. a) bodom iii) nariadenia č. 562/2006 vykonávajú spôsobom, ktorý sa zreteľne odlišuje od systematických kontrol osôb na vonkajších hraniciach Únie.

- 57 Konkrétne § 23 ods. 1 bod 3 BPolG neobsahuje nijaké spresnenia ani obmedzenia takto priznanej právomoci, ktoré by sa týkali najmä intenzity a početnosti kontrol, ktoré môžu byť na tomto právnom základe vykonávané, a ktorých cieľom by bolo zabrániť tomu, aby využitie tejto právomoci príslušnými orgánmi v praxi viedlo k tomu, že kontroly budú mať účinok rovnocenný hraničným kontrolám v zmysle článku 21 písm. a) nariadenia č. 562/2006 (pozri analogicky rozsudok z 22. júna 2010, Melki a Abdeli, C-188/10 a C-189/10, EU:C:2010:363, bod 73). Je však úlohou vnútroštátneho súdu, ktorý jediný má právomoc rozhodnúť vo veci samej, aby overil, či je to naozaj tak.
- 58 Preto sa zdá, že kontroly vykonávané na základe uvedeného § 23 ods. 1 bodu 3 BPolG sa môžu uskutočniť v pohraničnej oblasti v pásme širokom 30 kilometrov bez toho, aby toto ustanovenie obsahovalo iné spresnenie alebo obmedzenie.
- 59 Za týchto podmienok treba konštatovať, že pre právomoci, ktoré priznáva § 23 ods. 1 bod 3 BPolG, musí byť stanovený regulačný rámec zodpovedajúci požiadavkám uvedeným v bodoch 38 až 41 tohto rozsudku. Pokiaľ neexistujú takéto spresnenia a obmedzenia, ktoré by boli dostatočne jasné a podrobne stanovené vo vnútroštátnej právnej úprave s cieľom podmieniť intenzitu, frekvenciu a selektívnosť kontrol, nemožno vylúčiť, že praktický výkon policajných právomocí priznaných nemeckým právom povedie – v rozpore s článkom 21 písm. a) nariadenia č. 562/2006 – ku kontrolám s účinkom rovnocenným hraničným kontrolám.
- 60 V štvrtom rade nemecká vláda v tejto súvislosti tvrdí, že vnútroštátne ustanovenia sporné vo veci samej dopĺňajú iné ustanovenia vnútroštátneho práva, najmä § 15 BPolG, ktorý stanovuje uplatnenie zásady proporcionality na opatrenia prijaté políciou, ako aj správnu právnu úpravu s názvom „BRAS 120“ a správny dekrét. Podľa tejto vlády dané ustanovenia dopĺňajú rámec kontrol vykonávaných na základe BPolG a postačujú na zabezpečenie toho, aby praktický výkon právomoci polície spočívajúci v kontrole totožnosti nemohol mať účinok rovnocenný hraničným kontrolám.
- 61 Je však úlohou vnútroštátneho súdu, ktorý jediný má právomoc rozhodnúť o týchto skutočnostiach, aby určil, či tieto ustanovenia boli platné v čase skutkových okolností vo veci samej, a tiež overil, či tieto ustanovenia stanovujú rámec kontrol uskutočnených podľa BPolG, ktorý vyžaduje judikatúra Súdneho dvora, s cieľom predísť tomu, že tieto kontroly možno považovať za kontroly s účinkom rovnocenným hraničným kontrolám.
- 62 Pokiaľ takýto rámec vo vnútroštátnej právnej úprave neexistuje, nemožno sa domnievať, že uvedené kontroly sa jednak uskutočnili selektívnym spôsobom, čím sa vyhli systematickej povahe, ktorá je príznačná pre hraničné kontroly, a jednak, že predstavujú policajné opatrenia uplatňované na základe náhodne uskutočnených kontrol, ako to vyžaduje článok 21 písm. a) body iii) a iv) nariadenia č. 562/2006.
- 63 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 67 ods. 2 ZFEÚ, ako aj články 20 a 21 nariadenia č. 562/2006 sa majú vykladať v tom zmysle, že im odporuje vnútroštátna právna úprava, ako je úprava dotknutá vo veci samej, ktorá policajným orgánom príslušného členského štátu zveruje právomoc, aby v pásme širokom až 30 kilometrov od štátnej hranice medzi týmto členským štátom a zmluvnými štátmi DVSD, na účely zabránenia alebo zamedzenia nedovoleného vstupu na územie tohto členského štátu alebo na účely prevencie pred určitými trestnými činmi, ktoré smerujú proti bezpečnosti hraníc alebo výkonu ochrany hraníc alebo sú spáchané v súvislosti s prekročením hraníc, zisťovali totožnosť každej osoby bez ohľadu na jej správanie a na existenciu mimoriadnych okolností, s výnimkou prípadu, že táto právna úprava stanovuje nevyhnutný rámec tejto právomoci, čím zabezpečí, že jej praktický výkon nemôže mať účinok rovnocenný hraničným kontrolám, čo musí overiť vnútroštátny súd.

O druhej otázke

- 64 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 67 ods. 2 ZFEÚ, ako aj články 20 a 21 nariadenia č. 562/2006 majú vykladať v tom zmysle, že im odporuje vnútroštátna právna úprava, ako je úprava dotknutá vo veci samej, ktorá policajným orgánom príslušného členského štátu na účely zabránenia alebo zamedzenia nedovoleného vstupu na územie tohto členského štátu umožňuje vo vlakoch a v areáloch železníc tohto členského štátu kontrolovať totožnosť akejkoľvek osoby alebo jej doklady umožňujúce prekročiť hranicu, ako aj krátkodobo zastaviť každú osobu a kľásť jej otázky s cieľom kontroly, ak na základe poznatkov o situácii alebo skúseností hraničnej polície možno predpokladať, že uvedené vlaky alebo areály železníc sa využívajú na nedovolený vstup na územie uvedeného členského štátu a tento vstup sa uskutočňuje zo zmluvného štátu DVSD, bez toho, aby podľa článkov 23 až 26 nariadenia č. 562/2006 boli dočasne znovu obnovené hraničné kontroly na dotknutej vnútornej hranici.
- 65 Táto otázka bola položená v prípade, ak Súdny dvor dospeje k záveru, pokiaľ ide o prvú prejudiciálnu otázku, že kontroly stanovené v § 23 ods. 1 bode 3 BPolG sú v rozpore s článkami 20 a 21 nariadenia č. 562/2006.
- 66 So zreteľom na odpoveď na prvú otázku treba konštatovať, po prvé, že kontroly stanovené v § 22 ods. 1a BPolG – teda v ustanovení, ktorého sa týka druhá otázka vnútroštátneho súdu, a konkrétne kontrola sporná vo veci samej – sa nevykonávajú „na hraniciach“ alebo v čase prekročenia hranice, ale na vnútroštátnom území.
- 67 Po druhé je potrebné overiť, či cieľ kontrol upravených v tomto ustanovení je zhodný s cieľom hraničných kontrol v zmysle nariadenia č. 562/2006. V tejto súvislosti zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že cieľom uvedeného ustanovenia je zabrániť alebo zamedziť nedovolenému vstupu na územie Spolkovej republiky Nemecko.
- 68 Ako vyplýva z bodu 51 tohto rozsudku, cieľ zabrániť alebo zamedziť nedovolenému vstupu na územie Spolkovej republiky Nemecko sledovaný ustanovením sporným vo veci samej sám osebe neznamena, že by kontroly uskutočnené podľa BPolG mali účinok rovnocenný hraničným kontrolám, ktorý zakazuje článok 21 písm. a) nariadenia č. 562/2006. Na rozdiel od kontrol stanovených v § 23 ods. 1 bode 3 BPolG, jediným cieľom kontrol upravených v § 22 ods. 1a tohto zákona je zabrániť alebo zamedziť nedovolenému vstupu na územie Spolkovej republiky Nemecko, čo môže predstavovať nepriamy dôkaz o tom, že tieto kontroly majú účinok rovnocenný hraničným kontrolám, ktorý uvedený článok 21 písm. a) zakazuje.
- 69 Po tretie, pokiaľ ide o územný rozsah pôsobnosti § 22 ods. 1a BPolG, treba uviesť, že toto ustanovenie nezakotvuje žiadne osobitné pravidlo týkajúce sa uvedeného rozsahu pôsobnosti, v ktorom by sa mohli uskutočňovať kontroly upravené v uvedenom ustanovení, a preto nerozlišuje medzi výkonom týchto kontrol v pohraničnej oblasti a ich výkonom vo zvyšnej časti vnútroštátneho územia.
- 70 Po štvrté zo spisu, ktorý má k dispozícii Súdny dvor, vyplýva, že kontroly upravené v § 22 ods. 1a BPolG vychádzajú z toho, že spolková polícia je oprávnená na základe poznatkov o situácii alebo skúseností hraničnej polície predpokladať, že vlaky alebo areály spomenuté v tomto ustanovení sa použijú na nedovolený vstup, čo podľa článku 21 písm. a) bodu ii) nariadenia č. 562/2006 takisto predstavuje nepriamy dôkaz o tom, že uvedené ustanovenie nemá účinok rovnocenný hraničnej kontrole.
- 71 Po piate zo spisu, ktorý má k dispozícii Súdny dvor, nevyplýva, či a v akom rozsahu sa kontroly stanovené v § 22 ods. 1a BPolG vykonávajú spôsobom výrazne odlišným od systematických kontrol osôb, ktoré sa uskutočňujú na vonkajších hraniciach Únie.

- 72 Ako už bolo pripomenuté v bode 40 tohto rozsudku, čím viac je nepriamych dôkazov o existencii možného rovnocenného účinku v zmysle článku 21 písm. a) nariadenia č. 562/2006, tým prísnejšie musia byť spresnenia a obmedzenia podmieňujúce výkon policajnej právomoci členských štátov v pohraničnej oblasti a tým prísnejšie sa musia dodržiavať. V prejednáwanej veci tento nepriamy dôkaz predstavuje cieľ, ktorý sledujú kontroly stanovené v § 22 ods. 1a BPolG a ktorý sa neodlišuje od cieľov hraničných kontrol, najmä vzhľadom na to, že cieľom týchto kontrol je zabrániť alebo zamedziť nedovolenému vstupu na nemecké územie, čo sa čiastočne zhoduje s definíciou uvedenou v článku 2 bode 10 nariadenia č. 562/2006, ktorá stanovuje, že cieľom hraničných kontrol je zabezpečiť, aby sa osobám mohol povoliť vstup na územie členského štátu.
- 73 Po šieste, za týchto podmienok je úlohou vnútroštátneho súdu, ktorý jediný má právomoc rozhodnúť vo veci samej, aby overil, či nemecká právna úprava obsahuje spresnenia a obmedzenia, ktoré budú dostatočne presné a podrobné na to, aby mohli podmieniť intenzitu, frekvenciu a selektívnosť kontrol upravených v § 22 ods. 1a BPolG, aby sa zabezpečilo, že praktický výkon právomocí polície priznaných nemeckým právom nepovedie v rozpore s článkom 21 písm. a) nariadenia č. 562/2006 ku kontrolám, ktorých účinok je rovnocenný účinku hraničných kontrol.
- 74 Len ak sa preukáže, že v nemeckej právnej úprave existuje takýto právny rámec, možno sa domnievať, že uvedené kontroly sa jednak vykonávajú selektívne, a teda nemajú systematický charakter, ktorým sa vyznačujú hraničné kontroly, a jednak, že ide o policajné opatrenia uplatňované na základe náhodných kontrol, ako to vyžaduje článok 21 písm. a) body iii) a iv) nariadenia č. 562/2006.
- 75 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na druhú otázku odpovedať tak, že článok 67 ods. 2 ZFEÚ, ako aj články 20 a 21 nariadenia č. 562/2006 sa majú vykladať v tom zmysle, že im neodporuje vnútroštátna právna úprava, ako je úprava dotknutá vo veci samej, ktorá policajným orgánom príslušného členského štátu umožňuje vo vlakoch a v areáloch železníc tohto členského štátu kontrolovať totožnosť akejkoľvek osoby alebo jej doklady umožňujúce prekročiť hranicu, ako aj krátkodobo zastaviť každú osobu a klásť jej otázky na tieto účely, pokiaľ sú tieto kontroly založené na poznatkoch o situácii alebo skúsenostiach hraničnej polície a pod podmienkou, že výkon uvedených kontrol podľa vnútroštátneho práva podlieha spresneniam a obmedzeniam, ktoré definujú intenzitu, frekvenciu a selektívnosť týchto kontrol, čo musí overiť vnútroštátny súd.

O trovách

- 76 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trový konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

- Článok 67 ods. 2 ZFEÚ, ako aj články 20 a 21 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc), zmeneného a doplneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 610/2013 z 26. júna 2013, sa majú vykladať v tom zmysle, že im odporuje vnútroštátna právna úprava, ako je úprava dotknutá vo veci samej, ktorá policajným orgánom príslušného členského štátu zveruje právomoc, aby v pásme širokom až 30 kilometrov od štátnej hranice medzi týmto členským štátom a zmluvnými štátmi Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov hospodárskej únie Beneluxu, Nemeckej spolkovej republiky a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach, podpísaného v Schengene (Luxembursko) 19. júna 1990, na účely zabránenia**

alebo zamedzenia nedovoleného vstupu na územie uvedeného členského štátu alebo pobytu na tomto území, prípadne na účely prevencie pred určitými trestnými činmi, ktoré smerujú proti bezpečnosti hraníc, zisťovali totožnosť každej osoby bez ohľadu na jej správanie a na existenciu mimoriadnych okolností, s výnimkou prípadu, že táto právna úprava stanovuje nevyhnutný rámec tejto právomoci, čím zabezpečí, že jej praktický výkon nemôže mať účinok rovnocenný hraničným kontrolám, čo musí overiť vnútroštátny súd.

2. Článok 67 ods. 2 ZFEÚ, ako aj články 20 a 21 nariadenia č. 562/2006 zmeneného a doplneného nariadením č. 610/2013 sa majú vykladať v tom zmysle, že im neodporuje vnútroštátna právna úprava, ako je úprava dotknutá vo veci samej, ktorá policajným orgánom príslušného členského štátu umožňuje vo vlakoch a v areáloch železníc tohto členského štátu kontrolovať totožnosť akejkoľvek osoby alebo jej doklady umožňujúce prekročiť hranicu, ako aj krátkodobo zastaviť každú osobu a klásť jej otázky na tieto účely, pokiaľ sú tieto kontroly založené na poznatkoch o situácii alebo skúsenostiach hraničnej polície a pod podmienkou, že výkon uvedených kontrol podľa vnútroštátneho práva podlieha spresneniam a obmedzeniam, ktoré definujú intenzitu, frekvenciu a selektívnosť týchto kontrol, čo musí overiť vnútroštátny súd.

Podpisy